رسول الله صلی الله علیه وسلم از اینکه کسی به استقبال کاروان های تجاری برود و از اینکه فرد مقیمِ شهر از بادیه نشین (کسی که از خارج از شهر برای فروختن کالایش می آید) چیزی خرید کند، نهی کرده است.

از عبدالله بن عباس رضی الله عنهما روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم از اینکه کسی به استقبال کاروان های تجاری برود و از اینکه فرد مقیمِ شهر از بادیه نشین (کسی که از خارج از شهر برای فروختن کالایش می آید) چیزی خرید کند، نهی کرده است. راوی می گوید: به ابن عباس گفتم: اینکه فرد مقیمِ شهر از بادیه نشین خرید نکند به چه معناست؟ گفت: یعنی دلال او نباشد.
[صحیح است] [متفق علیه]

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم از انواع بیع و معامله ی حرام نهی می کند. چون با ضرر و زیان هایی همراه هستند که به فروشنده و خریدار یا دیگران باز می گردد. در ابتدا از رفتن به استقبال کسانی نهی می کند که از راه دور آمده و قصد فروختن خوراک و حیوان دارند؛ چنانکه قبل از رسیدن آنها به بازار، به استقبال شان رفته شود و کالای شان خریداری شود؛ و چه بسا به دلیل جهل شان به بهای کالاهای شان در بازار، دچار ضرر فاحشی شوند و از باقی رزقی که حق شان است و به خاطر آن مشقت و سختی سفر را تحمل کردند و بیابان های خشک و بی آب و علف را پشت سر گذاشتند و خطرات راه را به جان خریدند، محروم شوند و کالای شان طعمه ی لذیذی باشد برای کسانی که رنجی برای آن نکشیدند. سپس از این مساله نهی می کند که چون بادیه نشین یا روستا نشین کالای خود را به شهر آورد تا به قیمت روز بفروشد و برگردد یا با بهایی که بدان نیاز دارد و او را کفایت می کند، بفروشد، شهرنشین نزد وی آمده و بگوید: آن را نزد من بگذار تا به تدریج و به مدت و با افزایش قیمت بفروشم؛ و این ضرر رساندن به شهرنشینان است. حال آنکه شریعت به حفظ حق فروشنده ای که در فاصله ی دوری از شهر می باشد و حفظ حق شهرنشینان توصیه کرده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5847